

Pro tyto své přednosti jest S. »Moderní kapitalismus« slabikářem hospodářské historie kapitalismu. Dr. J. Procházka.

Dr. Wilhelm Weizsäcker: Die Ausbreitung des deutschen Rechtes in Osteuropa. — V časopise »Deutsches Volkstum« (roč. r. 1926, str. 549 až 569) vyšla zajímavá studie profesora pražské německé university Weizsäckra. Vedle pěkného přehledu o rozšíření německého práva ve střední Evropě hlavní její cena záleží v tom, že poprvé zpracovává kartograficky dvěma přehlednými mapkami jednak rozšíření německého práva vůbec a jednak v českých zemích zvláště. Při tom značkami se uvádí také, od kterého města přijalo město nové svoje právo. Tím ještě více vyniká vliv některých vrchních stolic městského práva německého a zároveň se názorně ukazuje, jak i postupně měnilo odvolací soudy (na př. Kolín n. Lab. nejprve Magdeburg, pak Jihlava o konečně Praha, Staré město). Bylo by dobře, kdyby autor výsledky své práce publikoval samostatně, protože zvláště pro nás v časopise nedostí přístupným snadno by mohly zapadnouti na škodu celé práce i věci.

Ča.

Patentní právo v Československé republice. Sestavil Ing. Ludvík Špirk. V Praze 1927. Nákladem Václava Petra. Str. 227. 16°. — Kniha obsahuje úplný přehled zákonných textů předpisů, jimiž se řídí u nás patentní právo, jakož i některé rozhodnutí ve věcech patentových, jak byla uveřejněna v Patentním věstníku. Co se sebraného materiálu týče, možno se na knihu spolehnouti. Máme však za to, že zbytečně do této sbírky byly pojaty předpisy jazykové platné v československé republice i s obsáhlým nařízením, které z velké části se látky, kterou autor sebral, netýkají. Postrádáme také pro právníka, a zvláště pro praxi nezbytné komentáře u jednotlivých paragrafů zákona, jež ve vydání Špírkově jest otištěn úplně »hladký«. Nezamlouvá se nám také způsob autorova postupu, kde klade vedle sebe normy platné vedle neplatných a výslovným poukazem starší normy zrušených, jež autor uvádí oboje se skromnou poznámkou, že »úzce souvisejí a se doplňují« (kdežto přece stará ustanovení se výslovně ruší). Naproti tomu však si autor libovolně mění text změněný tacite derogací, aniž by na to v poznámce nebo odlišným typem upozornil. Ve vydávání textů, tedy právních pramenů, jest si počínati velice opatrně a pragmaticky. Zdá se nám, že dílo mělo býti před vydáním prohlédnuto právníkem se stanoviska právnícké úpravy.

Organisace bank a technika bankovních obchodů. Napsal František Špička, prokurista České průmyslové a hospodářské banky v Praze. Nákladem Spolku posluchačů komerčního inženýrství v Praze 1926. 8°. — Stran 782. — Cena Kč 80.—. Kniha tato byla vydána péčí Spolku posluchačů komerčního inženýrství, jenž jest ve vydavatelské činnosti podoben právníckým spolkům fakultním. Člen profesorského sboru vysoké školy obchodní, prokurista Fr. Špička, vykládá v uvedené knize o postupu při úřadování v bankách a to od počátku přes celý chod až do odeslání zprávy komitentovi, a popisuje vnitřní manipulaci banky v jednotlivých odděleních a detailech. Zmiňuje se o vedení knih a bilancování a o provádění kontroly v bankách. Vše popisuje podle praxe, čímž jeho výklady jsou dokumentární, jakož i podle zákonných předpisů. Kniha v tomto ohledu může nahraditi různé příručky, hlavně německé, na které jsme v nedostatku domácího díla byli dosud odkázáni. Kniha obsahuje množství formulářů v bankách užívaných, a to jak účetních, tak právních, jež autor použil podle vžitých formulářů bankovních. Zdá se nám, že co do jasnosti a přehlednosti nevyhovují právní výklady v knize obsažené, a to hlavně z toho důvodu, že autor nepoužil formy výkladu norem, nýbrž cituje celým zněním, a to pouhým otisknutím zákona, tak jak byl uveřejněn ve Sbírce zákonů a nařízení, že nepřidal autor k jednotlivým ustanovením výklad, a že dal otisknouti zákonné texty v pořádku chronologickém bez příslušných změn, takže jsou uveřejněny normy, které již neplatí, což o dva nebo tři listy dále čtenář z citovaného předpisu původní předpis měnicího pracně seznamenává (příklad jest na str. 261 a jinde). Doporučovalo

by se proto pro druhé vydání této pěkné knihy upustiti od citace zákonů v jejich celém textu, a spíše látku vysvětliti v souvislém výkladu, což jest tím potřebnější, že kniha jest v prvé řadě psána pro nepravníky, při čemž snad bylo by také dobře typograficky tyto výklady rozlišiti od vlastního předmětu výkladu. Pro seznání organizace bank jest kniha velice instruktivní. dnk.

Sbírka zákonů, nařízení a předpisů pro státní službu stavební v republice Československé. Svazek VI. Doplnky. Rejstříky. Vydáno péčí Ministerstva veřejných prací. Nákladem státní knižtiskárny. V Praze 1927. Stran 1091. — Tímto posledním svazkem vychází rozsáhlé dílo, započaté v roce 1924, které obsahuje v sobě veškeré předpisy pro státní službu stavební všeho druhu. Jsou v ní publikovány zákony a nařízení, normálky a předpisy Rakouské a Uherské, pokud platí, a zachycuje se tak stav zákonodárství v tomto oboru do nejmenších detailů. Technik v této rozsáhlé publikaci najde vše, co z právního stanoviska pro sebe potřebuje, a to ve všech oborech. O knize jsme již několikrát referovali, dodáváme jen, že poslední svazek obsahuje doplnky nastalé od 1. července 1924 do 1. ledna 1927, dále pak rozsáhlý a praktický rejstřík. Ministerstvo veřejných prací se jistě tímto dílem velice zasloužilo, a získá si vděčnost všech, kteří mnohdy velice pracně byli nuceni příslušné normy shledávat. Měli bychom při této příležitosti ještě to přání, aby i ostatní ministerstva snažila se následovati tohoto příkladu, což zvláště u ministerstva vnitra by bylo žádoucí, ježto mnohé úřadování ve vnitřní správě vede se podle norem starších než půl století, a doporučovalo by se také v resortu tohoto ministerstva postarati se o podobnou publikaci, již velice pěkně se representovalo ministerstvo veřejných prací. dnk.

Th. Řibřid: Soudní exekuční výkony v praxi. Nákladem vlastním. V Praze, 1927. 8°. Stran 163. Kč 30 — Účelem tohoto spisku jest, jak praví autor, aby obsah jeho byl spolehlivým a rychlým vodítkem se stanoviska výkonu soudních exekucí mobilárních ku vydobytí a zajištění pohledávek a u provádění zatímních opatření atd. Třeba přiznati, že účelu toho autor dosáhl; jeho třicetiletá činnost u našeho největšího exekučního soudu jako dozorcího výkonného úředníka umožnila mu, aby spisek svůj sestavil tak, aby byl cennou pomůckou zvláště při pochybnostech objevivších se při výkonu exekuce na místě výkonu, kde vyžaduje se rychlého jednání a rychlého rozhodnutí.

Dr. Jindřich.

Die Verordnungen über die Gehaltsregelung der Dienstnehmer im Kanzleihilfsdienst (Offizianten) und im Angestelltenhilfsdienst. Nákladem bratří Stiepelů. V Liberci, 1926. 8°. Str. 139. 20 Kč. — Po vydání příručky o novém platovém systému státních a jiných veřejných zaměstnanců přistoupila firma Bratří Stiepelů k vydání knížky této, která obsahuje ustanovení, týkající se nepragmatikálních státních a veřejných zaměstnanců. Publikace tato obsahuje také volební řád do léčebného fondu veřejných zaměstnanců a léčebný řád tohoto fondu.

Dr. Jindřich.

Dr. Jiří Havelka: Nástin zásad správního řízení. (Podle judikatury nejvyššího správního soudu). — Praha 1927. — 8°. — Str. 98. — Jde o zvláštní, u nás dosud ojedinelou literární formu: Autor pořídil z velikého množství nálezů československého nejv. správního soudu výtahy obsahující právní věty, které vystihují názor tohoto soudu na jednotlivé otázky správního řízení, roztřídil je systematicky do kapitol obvyklých v učebnicích správního práva a podává je pěkným souvislým výkladem uváděje čísla nálezů jen v závorkách. Jen porůznu připojuje svoje stručné, ale výstižné kritické poznámky v textu. V úvodní části pojednává autor v několika krátkých kapitolách o pojmu řízení správního a významu judikatury nejv. správního soudu, o pozitivně-právním základu jejím a o analogii předpisů z jiných oborů právních. Zde snad, až zbytečně dokazuje důležitost judikatury nejv. spr. soudu; i z hlediska normativní theorie. Neboť je přece jasno, že tam, kde není vyšších obecných norem, je relativně nejvyšší normou norma kon-